

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 4015200882
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4015200882.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa: H. Z., narodený XX. V. XXXX, bytom S., právne zast.: JUDr. Richardom Kováčom, advokátom so sídlom v Horných Lefantovciach, Družstevná č. 219/23, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2018 č. k. 23Sd/301/2015-110, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2018 č. k. 23Sd/301/2015-110 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v D.e (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo 16. júla 2018 č. k. 23Sd/301/2015-110 potvrdil rozhodnutie odporkyne z 20. augusta 2015, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým táto postupom podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov zamietla navrhovateľovi žiadosť o zvýšenie sumy invalidného dôchodku. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok od 13. mája 2015 v sume 269,10 eur mesačne. Podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 529/2006 Z. z. navrhovateľovi naďalej sa vypláca invalidný dôchodok v sume 288,80 eur mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume 269,10 eur mesačne zaniká.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v intenciách § 71 ods. 1 až 10 a § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. a podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu je v súlade so zákonom.

Po preskúmaní veci dospel krajský súd k záveru, že posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia, ako aj v konaní o opravnom prostriedku na základe predložených odborných lekárskejších nálezov, ako aj na žiadosť súdu a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že navrhovateľov zdravotný stav je naďalej zhoršený na úroveň čiastočnej invalidity podľa zákona č. 100/1988 Zb. a na úroveň invalidity s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť 55 % od 13. mája 2015 v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a je súčasne naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností u zdravých občanov pre výkon sústavného zamestnania. Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku, predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dodal, že navrhovateľ nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku súd nezistil a tieto ani nevyplývajú z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a posúdení odborných lekárskejších nálezov z oblastí, na ktoré si navrhovateľ sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil.

Vzhľadom na to, krajský súd rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

Navrhovateľ podal proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote odvolanie.

Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konkrétne, že navrhovateľovi bola postupom krajského súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ OSP), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ OSP), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/).

S poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP namietal nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, nevysporiadal sa vo svojom rozhodnutí s námietkami navrhovateľa s poukazom na predložené posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia, nezdôvodnil z akého dôvodu považuje napriek námietkam navrhovateľa zdôvodnenie posudkového lekára za dostatočné. Namietal tiež nedostatočné zdôvodnenie a nepreskúmateľnosť posudkov posudkových lekárov z 23. januára 2018 a zo 06. júna 2018 s tým, že pokiaľ krajský súd založil svoje rozhodnutie na posudkoch posudkových lekárov, ktoré sú nedostatočne odôvodnené, respektíve nepreskúmateľné, rozhodnutie krajského súdu je potrebné považovať za nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal tiež na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 248/2008.

K namietanému § 205 ods. 2 písm. b/ OSP uviedol, že krajský súd sa neriadil vysloveným právnym záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2017 č. k. 7So/28/2016-70, v ktorom súd uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu novým rozhodnutím vo veci doplniť dokazovanie posudkovým lekárom sociálneho poistenia odporkyne, ktorého úlohou bude posúdiť, aký vplyv má nález z magnetickej rezonancie z 29. januára 2015 na určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa. Úlohou posudkového lekára sociálneho poistenia tiež bude zdôvodniť namietané posúdenie podľa písm. c/ vyššie uvádzanej prílohy k zákonu č. 461/2003 Z. z. Dodal, že dokonca dvakrát vrátil krajský súd vec posudkovému lekárovi, tento v posudku nevyslovil, aký vplyv má nález z magnetickej rezonancie z 29. januára 2018 na určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa. Nakoľko krajský súd akceptoval posudky posudkového lekára z 23. januára 2018 a zo 06.

júna 2018 zaťažil konanie namietanou vadou, nakoľko sa neriadil závermi vyslovenými odvolacím súdom.

V súvislosti s namietaným § 205 ods. 2 písm. c/ a d/ OSP navrhovateľ uviedol, že posudkový lekár sa opätovne nevysporiadal s výsledkami a závermi magnetickej rezonancie a svoje závery nedostatočne odôvodnil. Krajský súd napriek opätovnému dožiadaniu sa stotožnil so závermi posudkového lekára. Tvrdenia posudkového lekára uvedené v posudkoch z 23. januára 2018 a zo 06. júna 2018 odporujú záverom predchádzajúcich posudkov (Zápisnica o rokovaní zo 04. septembra 2001), z ktorej je evidentné, že už v čase uznania čiastočnej invalidity 12. novembra 1989 išlo o „ťažké funkčné poškodenie svalové aparátu krčnej chrbtice“. Ďalej navrhovateľ uvádzal, že žiadal o riadne posúdenie magnetickej rezonancie z 29. januára 2015 a zdôvodnenie, prečo jeho stav s poukazom na zhoršenie nenaplnuje priznanie úplného invalidného dôchodku. Je evidentné, že posudkový lekár nezohľadnil zhoršenie zdravotného stavu u rozhodujúceho ochorenia u navrhovateľa, respektíve ochorenia, ktoré je rozhodujúcou príčinou nepriaznivého zdravotného stavu. Z magnetickej rezonancie z 29. januára 2015 je zrejmé, že v segmente C5/C6 je u navrhovateľa diagnostifikovaná osteochondróza IVD + medioparmediálna hernia bilat s kompresiou (trvalým tlakom) durálneho vaku. Uvedené posudkový lekár vo svojich posudkoch vôbec nezohľadnil. Samotné tvrdenia posudkového lekára o zohľadnení uvedeného, nepovažoval navrhovateľ za relevantné, nakoľko nerešpektujú s požiadavkou riadneho posúdenia a náležitého odôvodnenia zdravotného stavu, ktoré by mohlo byť podrobené ďalšiemu preskúmaniu pred súdom prvej inštancie a v konaní o opravných prostriedkoch. Ďalej navrhovateľ uviedol, že zo Zápisnice o rokovaní zo 04. septembra 2001 vyplýva, že bol aj naďalej uznaný za čiastočne invalidného podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. s diagnózami: 1/ stav po fraktúre tela stavca C5 postraumatický vertebrogénny algický Sy cervikálny s poruchou dynamiky C chrbtice, 2/ strabizmus konverg.o. son, amblyopia o. sin. Vo vlastnom odôvodnení posudku je uvedené, cit: „zistená abrupcia tela stavca C5 s ťažkým funkčným poškodením“. Z posudkov o invalidite z 08. júla 2015 a 29. októbra 2015 sú uvedené choroby, respektíve diagnózy, ktoré mali byť zohľadnené: 1/ Myelopatia pri poruchách medzistavcových platničiek, 2/ strabizmus konvergens. o. sin, amblyopia o. sin., 3/ Sy canalis carpi obojstranne, 4/ organická porucha nálady, 5/ adaptačná porucha. Z uvedeného je zrejmé, že od posúdenia v roku 2001 u navrhovateľa boli zistené ďalšie tri diagnózy pod bodom 3/ až 5/. Dodal, že magneticou rezonanciou z 29. januára 2015 bola zistená v segmente C4/C5 mediálna hernia IVD s disrupciou fibrózneho anulu, s miernou kompresiou durálneho vaku, spondylartotické zmeny bilat., neuroforameny vytesnené bez evidentnej koreňovej kompresie a v segmente C5/C6 osteochondróza IVD + medioparmediálna hernia bilat., s kompresiou durálneho vaku, spondylartotické zmeny a unkovertebrálna artóza bilat., neuroforamen stenotizované s kontaktom na radix C6 I. dx. Tieto zmeny zistené magneticou rezonanciou v roku 2001 ešte zistené neboli, minimálne neboli zistené hernie - posunutia a už vôbec nie v segmente C5/C6. Preto zastáva názor, že sa u navrhovateľa zhoršil zdravotný stav. Mal za to, že aj keď v posudkoch z 08. júla 2015 a 29. októbra 2015 boli zistené ďalšie diagnózy uvedené v neurologickom vyšetrení zo 07. mája 2015, EMG vyšetrení z 10. apríla 2015, neurochirurgickom vyšetrení z 30. apríla 2015, psychiatrickom vyšetrení z 02. januára 2015, neurologickom náleze z 25. júna 2015, náleze z algeziologickej ambulancie z 29. septembra 2015, tieto diagnózy neboli zohľadnené pri určení invalidity u navrhovateľa; aj keď celkovo bola zvýšená miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 10 % na 55 %, napriek tomu uvedené zvýšenie nemožno považovať za dostatočné. K záveru posudkového lekára v lekárskom posudku z 23. januára 2018 podľa ktorého cit.: „Išlo o nezávažný nález na krčných stavcoch chrbtice, z ktorého dôvodu nebola indikovaná operácia chrbtice, odporúčaná bola iba konzervatívna liečba“ uviedol, že operácia nebola doporučovaná najmä z dôvodu, že u navrhovateľa je diagnostikovaná tetánia s nízkym prahom bolesti, a teda stav navrhovateľa je operačne neriešiteľný.

K namietanému § 205 ods. 2 písm. e/ OSP poukázal na § 263a ods. 1, § 263a ods. 1 a 12 zákona č. 461/2003 Z. z., § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. Mal za to, že krajský súd nesprávne právne vec posúdil, keď na predmetnú vec aplikoval ustanovenia len zákona č. 461/2003 Z. z. Posudkoví lekári vo výrokoch síce uviedli, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., ale uvedené nie je zrejmé z predložených posudkov, keďže z nich je zrejmé, že zdravotný stav navrhovateľa posúdili

len podľa zákona č. 461/2003 Z. z., nakoľko v nich absentuje posúdenie zdravotného stavu podľa zákona č. 100/1988 Zb., kde by vzali do úvahy všetky ochorenia, respektíve diagnózy navrhovateľa a dospeli by k záveru, či navrhovateľ je invalidný, respektíve, či v zmysle § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. je pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Uvedené je zrejmé aj zo skutočnosti, že posudkoví lekári na predmetnú vec aplikovali § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z., keď mieru poklesu zvýšili navyiac o 10 % z dôvodu závažnosti ostatných zdravotných postihnutí. Má za to, že ak by posudkoví lekári postupovali najskôr podľa zákona č. 100/1988 Zb., dospeli by k záveru, že navrhovateľ je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. Navrhovateľ spĺňa všetky klinické prejavy, okrem poruchy zvieráčov, uvedené v kapitole XV, oddiel E, položka č. 4 písm. c/ s nepriaznivým reziduálnym funkčným nálezom s trvalými prejavmi dráždenia nervov, s parézami a so svalovými atrofiami a s poruchou funkcie zvieráčov, kde je miera poklesu stanovená od 70 % do 80 %. Posudkovým lekárom, keďže zdravotný stav navrhovateľa mali vyhodnotiť podľa zákona č. 100/1988 Zb. nič nebránilo určiť mieru poklesu aj v strednom rozmedzí, napríklad 50 % - 60 %, aj keď uvedené rozmedzie príloha k zákonu č. 461/2003 Z. z. neupravuje. Mal za to, že posudkoví lekári žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku posudzovali len podľa zákona č. 461/2003 Z. z., pričom na základe citovaných ustanovení žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku mali posúdiť aj podľa zákona č. 100/1988 Zb. a závery odôvodniť aj s poukazom na tento zákon.

Záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila podaním z 12. októbra 2018.

Uviedla, že posúdenie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Posudkoví lekári na základe predložených lekárskeho nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 % od 13. mája 2015 a zároveň je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. Na základe dožiadaní krajského súdu z 05. decembra 2017 a 21. marca 2018 bol zdravotný stav navrhovateľa posúdený posudkovým lekárom dňa 23. januára 2018 a 06. júna 2018, z ktorých vyplýva, že posudkový lekár sa zaoberal lekárskou správou z MR vyšetrenia C chrbtice z 29. januára 2015, z ktorého vyplýva, že v prípade navrhovateľa ide o nezávažný nález na krčných stavcoch chrbtice, nebola indikovaná operácia chrbtice, bola mu odporúčaná len konzervatívna liečba. Lekárska správa z predmetného vyšetrenia bola zohľadnená aj pri určovaní rozhodujúceho zdravotného postihnutia, ktorým sú choroby podporného a pohybového aparátu, dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, stavy po úraze, časti recidivujúce prejavy nervového a svalového dráždenia, slabosť svalového korzetu chrbta s podstatným obmedzením celkovej výkonnosti organizmu - stav po úraze krčnej chrbtice z roku 1989 s prejavmi radikulopatie C6 vpravo podľa kapitoly XV, Oddiel E, položka č. 4 písm. b/ prílohy k zákonu č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu 45 % + 10 % navyšenie.

Námietku, že zdravotný stav navrhovateľa mal byť posúdený podľa zákona č. 461/2003 Z. z., ako aj podľa zákona č. 100/1988 Zb., a že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť mala byť stanovená v rozpätí 50 % - 60 %, vyhodnotila odporkyňa ako nedôvodnú. Zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený podľa oboch zákonov. Pri určovaní rozhodujúceho zdravotného postihnutia a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je odporkyňa viazaná zákonom č. 461/2003 Z. z. a prílohou k tomuto zákonu.

Uzavrela, že posudkoví lekári sociálneho poistenia dospeli k záveru, že z lekárskeho nálezov založených v posudkovej dokumentácii nevyplýva, že by zdravotné postihnutia navrhovateľa zodpovedali inému rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu a vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Posudky posudkových lekárov sú presvedčivé a úplné, zohľadňujú všetky zdravotné

postihnutia navrhovateľa a zodpovedajú kritériám upraveným v zákone č. 461/2003 Z. z., skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

IV.

Vyjadrenie odporkyne k odvolaniu bolo doručené navrhovateľovi na vedomie dňa 16. novembra 2018.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250l ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa Článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(2) Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250l ods. 1, 2 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 29 ods. 1 a 3 zákona č. 100/1988 Zb., občan má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal
a/ invalidným, bol zamestnaný po dobu potrebnú pre nárok na tento dôchodok a v čase vzniku invalidity nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok, alebo
b/ invalidným následkom pracovného úrazu.

(3) Občan je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav
a/ je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie,
b/ je schopný vykonávať sústavné zamestnanie iba za celkom mimoriadnych podmienok (nevidomí občania, občania s veľmi ťažkými ortopedickými chybami a pod.). Zdravotné postihnutia podmieňujúce invaliditu podľa písmena b) ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Podľa § 37 ods. 1 a 3 zákona č. 100/1988 Zb., občan má nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ak sa stal
a/ čiastočne invalidným a bol zamestnaný po dobu potrebnú na nárok na tento dôchodok alebo
b/ čiastočne invalidným následkom pracovného úrazu.

(3) Občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav

- a/ jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov, alebo
- b/ je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, ktoré ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom, alebo
- c/ má značne sťažené všeobecné životné podmienky; zdravotné, postihnutia značne sťažujúce všeobecné životné podmienky ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Podľa § 263 ods. 1 veta prvá zákona č. 461/2003 Z. z., invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 až 8 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

(2) Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

(3) Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu. 2)

(4) Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a/ lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b/ komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

(5) Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

(6) Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

(7) Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

(8) Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

Podľa § 153 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z., posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti

spolupracuje s praktickým lekárom, ošetrovateľom (87) a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia môže posúdiť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav poistenca v prítomnosti prítomného lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore.

Podľa § 196 ods. 6, 7 zákona č. 461/2003 Z. z., účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhl, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

(7) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4 písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, stavy po úraze chrbtice často recidivujúce prejavy nervového a svalového dráždenia, slabosť svalového korzetu chrbta s podstatným obmedzením celkovej výkonnosti organizmu > 35 - 45 %.

Podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4 písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, stavy po úraze chrbtice s nepriaznivým reziduálnym funkčným nálezom a trvalými prejavmi dráždenia nervov, s parézami a so svalovými atrofiami a poruchou funkcie zvieracov > 70 - 80 %.

Z administratívnych spisov odporkyne mal najvyšší súd preukázané, že navrhovateľovi bol rozhodnutím z 11. októbra 1993 v znení rozhodnutia z 18. novembra 1993 a rozhodnutia z 29. marca 1994 priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Navrhovateľ žiadosťou doručenou odporkyni dňa 14. júla 2015 požiadal o prehodnotenie zdravotného stavu za účelom zvýšenia sumy invalidného dôchodku. Odporkyňa rozhodnutím z 20. augusta 2015, Číslo: XXX XXX XXXX X rozhodla tak, že podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. zamietla navrhovateľovi žiadosť o zvýšenie sumy invalidného dôchodku. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok od 13. mája 2015 v sume 269,10 eur mesačne. Podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 529/2006 Z. z. navrhovateľovi naďalej sa vypláca invalidný dôchodok v sume 288,80 eur mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume 269,10 eur mesačne zaniká. Podklad pre vydanie rozhodnutia predstavovala Lekárska správa z 08. júla 2015 vyhotovená posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra, ktorý zistil u navrhovateľa jeho pracovnú, sociálnu, rodinnú, osobnú anamnézu, ochorenie, liečbu a subjektívne ťažkosti; podklad pre posúdenie zdravotného stavu na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť predstavovali lekárske vyšetrenia: neurologické zo 07. mája 2015, EMG z 10. apríla 2015, neurochirurgické z 30. apríla 2015 a psychiatrické z 02. januára 2015. Posudkový lekár navrhovateľa súčasne informoval o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkali posúdenia jeho zdravotného stavu, posudku a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo určené: Stavy po úraze chrbtice - často recidivujúce prejavy nervového a svalového dráždenia s podstatným obmedzením celkovej výkonnosti organizmu podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. b/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. so 45 % - nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (z rozmedzia 35 % - 45 %) a s 10 % - ným navýšením pre iné zdravotné postihnutia. Vo výroku posudku posudkový lekár konštatoval záver, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností u zdravých občanov na výkon sústavného zamestnania a zároveň je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. U navrhovateľa bola stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 55 %.

Na základe odvolania navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne z 20. augusta 2015, Číslo: XXX XXX XXXX X zdravotný stav za účasti navrhovateľa opakovane posúdil posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra dňa 29. októbra 2015. Aj s prihliadnutím na novopredložený neurologický nález z 25. júna 2015 a nález z algeziologickej ambulancie z 29. septembra 2015 dospel k rovnakému záveru ako pri posúdení dňa 08. júla 2015 a spisový materiál odstúpil posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie vysunuté pracovisko v Nitre, kde bol jeho zdravotný stav posúdený dňa 25. novembra 2015. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Nitre zohľadňujúc predloženú lekársku dokumentáciu, ako aj na základe vlastného vyšetrenia a dospel k zhodnému záveru, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností u zdravých občanov na výkon sústavného zamestnania a zároveň je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. U navrhovateľa bola stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 55 % (45 % + 10 %). Za rozhodujúce zdravotné postihnutie bol určený stav po úraze krčnej chrbtice v roku 1989 s prejavmi radikulopatie v C segmente podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. b/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.

Krajský súd v Nitre v procese súdneho prieskumu podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP rozsudkom z 25. januára 2016 č. k. 23Sd/301/2015-39 potvrdil rozhodnutie odporkyne ako vecne správne. Na odvolanie navrhovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 26. októbra 2017 č. k. 7So/28/2016-70 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 25. januára 2016 č. 23Sd/301/2015-39 a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie, nakoľko za dôvodnú uznal námietku týkajúcu sa posúdenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia na základe predložených odborných vyšetrení, najmä námietku, že sa posudkový lekár neoboznámil s nálezom vyšetrenia MR z 29. januára 2015, i keď tento nález bol pripojený v posudkovom spise. Podľa názoru odvolacieho súdu z doteraz vykonaného dokazovania nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru o správnosti posúdenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. ku dňu 13. mája 2015, t.j. od podania žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku. Krajskému súdu uložil doplniť dokazovanie posudkovým lekárom, ktorého úlohou bolo posúdiť, aký vplyv má nález z MR z 29. januára 2015 na určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa a tiež odôvodniť namietané posúdenie podľa písm. c/ vyššie uvádzanej prílohy č. 4 k menovanému zákonu.

Po vrátení veci a následné dožiadanie krajského súdu posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Nitre v Lekárskej správe z 23. januára 2018 uviedol, že posudkoví lekári sa dostatočne zaoberali zdravotným stavom navrhovateľa v zmysle posudkových kritérií a vyhodnotený bol aj nález, ktorý navrhovateľ namietal. Neboli zistené podmienky pre vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako 55 %. V danom prípade nejedná o ťažké postihnutie chrbtice s trvalými prejavmi dráždenia nervov bez paréz a svalových atrofií, ako aj bez sfinkterových porúch, nemohlo byť toto ochorenie zaradené do Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. c/. Uvedené závery potvrdila i ďalšia na základe dožiadania krajského súdu vypracovaná Lekárska správa zo 06. júna 2018.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa opätovne potvrdil rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

Najvyšší súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojených administratívnych spisov odporkyne v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so

správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

Súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Najvyšší súd mal preukázané, že v danej veci krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v Tretej hlave Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Najvyšší súd konštatuje, že posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia, ako aj v konaní o opravnom prostriedku na základe predložených odborných lekárskeho nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že navrhovateľov zdravotný stav neodôvodňuje jeho plnú invalidizáciu a k tomu zodpovedajúce zvýšenie invalidity, nakoľko miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zodpovedá kritériám invalidity v takej percentuálnej miere v akej bola priznaná. Najvyšší súd ďalej zdôrazňuje, že nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre účely invalidity, musí rovnako ako odporkyňa vychádzať z lekárskeho posudkov, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľa o invalidný dôchodok, respektíve jeho zvýšenie. O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli zhodné, najvyšší súd nemal dôvod pochybovať. Najvyšší súd má za to, že posudkoví lekári sa v dostatočnom rozsahu vyrovnali so všetkými relevantnými skutočnosťami, z obsahu posudkov je zrejmá ich úvaha, na základe ktorej dospeli k určení rozhodujúceho zdravotného postihnutia a k nemu prislúchajúcej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a presvedčivým spôsobom reagovali aj na námietky navrhovateľa. Navrhovateľ v odvolaní neuviedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali a nepredložil v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený; nebol teda dôvod spochybniť závery lekárskeho vyšetrenia, ani dôvod na ďalšie posudzovanie zdravotného stavu.

Krajský súd rešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v jeho zrušujúcom uznesení, doplnil dokazovanie posudkovým lekárom o nález z MR z 29. januára 2015 na určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Nitre v Lekárskej správe z 23. januára 2018 potvrdil závery skôr vydaných lekárskeho posudkov. Neboli zistené podmienky pre vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako 55 %. Zároveň preskúmal MR C chrbtice a poukázal na to, že navrhovateľ bol podľa lekárskej správy z 25. novembra 2015 uznaný za invalidného s mierou poklesu 45 % pre ochorenie chrbtice s navýšením o 10 % pre ostatné zdravotné poruchy. Pri určovaní rozhodujúceho zdravotného postihnutia bol zohľadnený aj výsledok MR vyšetrenia C chrbtice z

29. januára 2015 s tým, že uvedený nález je uvedený v neurochirurgickom vyšetrení z 30. apríla 2015; jednalo sa o nezávažný nález na krčných stavcoch chrbtice, z ktorého dôvodu nebola indikovaná operácia chrbtice, odporúčaná bola iba konzervatívna liečba. Keďže sa v danom prípade nejedná o ťažké postihnutie chrbtice s trvalými prejavmi dráždenia nervov bez paréz a svalových atrofií, ako aj bez sfinkterových porúch, nemohlo byť toto ochorenie zaradené do Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. c/. Závery plynúce z menovanej lekárskej správy potvrdil posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Nitre aj za účasti odborného lekára - neurológa v následne na základe opätovného dožiadania vydanéj Lekárskej správy zo 06. júna 2018; v nej konštatoval správnosť predchádzajúcich lekárskejších správ s tým, že navrhovateľ bol uznaný za čiastočne invalidného na základe kombinovaného poškodenia duševného a telesného, pričom stav podmieňoval čiastočnú invaliditu, pretože nebol spôsobilý vykonávať doterajšiu prácu baníka, ale bol spôsobilý vykonávať sústavné zamestnanie za uľahčených pracovných podmienok na povrchu. Nešlo teda o ťažké poškodenie, ale o také, ktoré spôsobovalo čiastočnú invaliditu. Aj podľa súčasného odborného neurologického vyšetrenia zo 06. júna 2018 sa jednalo o ľahké poškodenie funkcie krčnej chrbtice. Navrhovateľ je preto naďalej čiastočne invalidný a invalidný s mierou poklesu 55 % s navýšením. Z príslušných lekárskejších správ tiež vyplýva, že posudkoví lekári posudzovali zdravotný stav navrhovateľa tak v režime zákona č. 100/1988 Zb., ako aj v režime zákona č. 461/2003 Z. z. V zápisnici o rokovaní zo 04. septembra 2001 sa uvádza, že u navrhovateľa bola zistená abrubcia stavca C5 s ťažkým funkčným poškodením, navrhovateľ bol vyradený z práce v podzemí, avšak pre pretrvávajúce poúrazové obtiaže ponechaná naďalej čiastočná invalidita a ponechané toho času aktuálne pracovné zaradenie. V čase vyhotovenia Lekárskej správy z 25. novembra 2018, z 23. januára 2018 a zo 06. júna 2018 navrhovateľ bol zamestnaný u zamestnávateľa Y..

Najvyšší súd uvádza, že posudkoví lekári riadne, presvedčivo a predovšetkým jednotne za rozhodujúce zdravotné postihnutie určili stavy po úraze chrbtice - často recidivujúce prejavy nervového a svalového dráždenia s podstatným obmedzením celkovej výkonnosti organizmu podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. b/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. so 45 % - nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (z rozmedzia 35 % - 45 %) a s 10 % - ným navýšením pre iné zdravotné postihnutia podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. s tým, že zákon viac ako 10 % - né navýšenie pre iné zdravotné postihnutia neumožňuje. Pri určovaní rozhodujúceho zdravotného postihnutia a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je odporčaná viazaná zákonom č. 461/2003 Z. z. a prílohou k tomuto zákonu, pričom priaznivejšie posúdenie, respektíve vyššie percentuálne ohodnotenie zdravotného stavu navrhovateľa zo strany posudkových lekárov zákon vo svetle relevantných ustanovení a z takto doposiaľ ustáleného zdravotného stavu navrhovateľa už nepripúšťa.

Navrhovateľom žiadanému zaradeniu pod Kapitolu XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. c/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., kam patria stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, stavy po úraze chrbtice s nepriaznivým reziduálnym funkčným nálezom a trvalými prejavmi dráždenia nervov, s parézami a so svalovými atrofiami a poruchou funkcie zvieračov so zákonom stanoveným percentuálnym rozmedzím 70 - 80 % nebolo možné vyhovieť, nakoľko tam uvedené diagnózy musia byť vo vzájomnej kumulácii, pričom diagnózy - paréza (čiastočná strata hybnosti), svalová atrofia a ani porucha funkcie zvieračov (sfinkterov) u navrhovateľa aj v zmysle ním doložených lekárskejších nálezov diagnostikované neboli.

K námietke navrhovateľa, že rozsudok krajského súdu je neodôvodnený a nevyporiadava sa s podstatnými námietkami navrhovateľa, najvyšší súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, respektíve právo na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že rozsudok krajského súdu je vo svojej podstate odôvodnenia pomerne

stručný, avšak vzhľadom na to, že navrhovateľ v prvom rade namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci spočívajúce predovšetkým v tom, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie nemalo byť určené zdravotné postihnutie zaradené do Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., ale zdravotné postihnutie podľa Kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 4, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., bolo zo strany krajského súdu podstatné vysporiadať sa práve s touto námietkou. Krajský súd neopodstatnenosť tejto námietky skonštatoval s poukazom na závery prijaté jednotlivými posudkovými lekármi. Najvyšší súd pripomína, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, alebo ktoré zostali sporné.

Záverom najvyšší súd zdôrazňuje, že uvedeným rozhodnutím odporkyne a súdu nie je dotknuté právo navrhovateľa podať si novú žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku, a to na základe nových lekárskeho správ o vyšetrení jeho zdravotného stavu.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP. Účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože navrhovateľ vo veci úspech nemal a odporkyňa zákonodarcu náhradu trov konania v zásade nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.